

[Boligministeren]

Jeg tænker for det andet på vedtagelsen af lovforslag nr. L 119, forslag til lov om ændring af ligningsloven, der muliggør en betydelig aktivitetsforøgelse inden for vedligeholdelsesområdet. Jeg må indrømme, at også jeg var noget overrasket over, at socialdemokratiet på den ene side stemmer imod en sådan lov og på den anden side mere eller mindre kritiserer regeringen for passivitet i denne forbindelse.

Må jeg bekræfte, at regeringen har besluttet at gennemføre en udvidelse af aktiviteten på sanerings- og byfornyelsesområdet på 300 mill. kr. Der er for mig ingen tvivl om, at disse rammer vil kunne udnyttes.

Der er heller ingen tvivl om, at udvidelsen vil have en hurtig beskæftigelseseffekt, netop fordi der ligger planer klar til at tage i anvendelse omgående.

Når hr. Knud Damgaard taler om det store antal planer, vil jeg gerne spørge: hvem er det egentlig, der har rejst de store forventninger i kommunerne rundt omkring i landet? Der er vel ingen, der har kunnet tro på, at man uden videre igen kunne syndoble bevilningerne til byfornyelses- og saneringsaktiviteter. Men som sagt siger vi i regeringen, at skal der bruges ekstra midler på byggeområdet til beskæftigelsen i byggeriet, så er byfornyelse og sanering et fornuftigt område.

Jeg kan bekræfte, at varmesynsloven, som var beregnet til at koste omkring 300 mill. kr., må forventes at komme til at koste 700 mill. kr. ekstra. Også derfor synes jeg, at det er urimeligt at påstå, at der ikke er anvendt statslige midler på vedligeholdelsessektoren. Jeg vil tilføje, at jeg ikke tror på og altså heller ikke agter at foreslå en forlængelse af de høje tilskudsprocenter for perioden efter 1. september. De sidste par måneders tal har vist en nedadgående tendens, og jeg mener også, at det er et spørgsmål, om folketinget overhovedet kan være bekendt den ene gang efter den anden at sige: nu er det sidste gang, vi forlænger. Det tror jeg ikke på, og derfor må jeg sige, at ordningen må løbe ud med halvdelen af de procenter, vi kender i dag, og løbe helt ud i 1984, som det er anført i loven.

Så har man været inde på andre ekstraordinære foranstaltninger. Derom kan jeg kun sige, at regeringen jo havde et forslag fremme i december sidste år om fradrag for vedligeholdelse. Der var et flertal her i folketin-

get, der ikke ville være med, og derfor fik vi varmesynsloven i stedet. Jeg vil gerne understrege, at regeringen ikke har andre tilskudsforslag i ærmet. Vi tror simpelt hen ikke på, at beskæftigelseseffekten af sådanne forslag blot vil stå i et nogenlunde rimeligt forhold til de statsfinansielle konsekvenser.

Jeg vil gerne fremhæve det særlige område, der hedder byggeeksport, som betyder mange arbejdspladser her i landet. Jeg skal blankt erkende, at det ikke er denne regering, der har opfundet begrebet byggeeksport, men jeg vil trods alt sige, at denne regering har støttet alle bestræbelser på at fremme byggeeksporten. Som man vil vide, er der også på regeringens erhvervsfremmeplan afsat midler til yderligere udbygning af eksporten, og aktstykket herom er godkendt i finansudvalget.

Jeg vil gerne sige til hr. Knud Damgaard, der var inde på antallet af ledige, at rent faktisk er der sket et fald i disse uger i antallet af arbejdsløse inden for byggesektoren. Jeg skal ikke stå her og læse en række tal op, men det er klart, at jeg er villig til at udlevere de tal, hvis ikke hr. Knud Damgaard kender dem, og det kan jeg ikke efter hans udtalelser tro at han gør.

Med hensyn til antallet af støttede boliger og behovet herfor synes jeg man må sige, at vi har opretholdt det samlede antal støttede boliger, og vi ved, eller er næsten overbevist om, at der vil komme en pæn forøgelse på det private boligområde. Derfor er det altså urimeligt at sige, at der er sket en nedskæring på hele boligområdet.

Med hensyn til ungdomsboligområdet skal jeg ikke gå langt ind i den rapport, der er kommet. Jeg vil dog konstatere, at de oplysninger, man baserer rapporten på, så vidt jeg har læst, er indsamlet i en periode, der ligger omkring 2 år tilbage. Jeg erkender blankt, at der stadig væk er et stort behov. Det skyldes de store strukturændringer i samfundet, i familiemønstret osv., og der er vel ingen, der vil forlange, heller ikke af en tidligere regering, at man uden videre skulle løse sådanne problemer. Rent faktisk er der altså bygget ungdomsboliger, vel nok mest på den måde, vi kender i dag, siden 1981.

Jeg vil gerne sige til fru Agnete Laustsen, at jeg tidligere har tilkendegivet – det vil jeg gerne bekræfte her i dag – at vi er villige til at komme med lovgivning til efteråret om